

Punkt — at det vilde være bedre for Børnene, Hjemmet og derigennem Samfundet — saa vist som Samfundet er og bliver, som Hjemmene er — om Moderen, i Stedet for at overlade Barnet i dets første 5 Aar til en Plejer, »som passer det, men ikke elsker det«, selv lærte Barnepleje og Pædagogik, saa Barnet og hun kunde blive sammen, at deres indbyrdes Forhold ikke skulde tage Skade — maaske for Livet — ved de 5 vigtige Aars Adskillelse. Man synes, at for store Værdier gaar tabt for begge Parter, for Moderen, ved at hendes Kærlighed til Barnet ikke faar Lov til at være aktiv, for Barnet, det lille Skind, ved at skulle undvære Kærlighed sine 5 første Leveaar.

Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at for Samfundets Skyld vil det være godt at holde fast paa noget af »det fæstnede Hjem, det værdige Hjem, det traditionsrige Hjem, en Borg at bo i, fordi det hjælper til at give Fodfæste igen, naar Ligevægten glipper« *), og ogsaa Pietet er Tegn paa Sundhed.

Red. modtager gerne Indlæg i denne Sag.

Sjællands Biskop.

Det vil sikkert interessere D. K.'s Medlemmer at blive mindet om, at den nylig udnævnte Biskop *Ostenfeldt* i sin Tid var et virksomt Medlem af D. K.'s Udvalg angaaende Forslag til et forandret Vielsesritual.

Undervejs.

Dansk Kvindesamfunds Efteraarskampagne er endt. — Jeg sidder i Toget fra Nykøbing til København med den behagelige Bevidsthed at have faaet de medbragte Resolutioner vedtagne enstemmig, — thi hvorfor bedrøve det venlige Maribo

med at nævne den enlige Mandsstemme, som forsøgte en Protest, som druknede i Latter? Lad os haabe, han ikke kom Byen ved. —

Turen hjem er lang, men jeg har Læsning med, som jeg paa hele Rejsen ikke har haft Tid til at beskæftige mig med. Lad os se, — der er nu først en Kronik i »København« af cand. polyt. Ragna Schou; ja, hende plejer jeg jo gerne at være enig med; rigtignok udtalte Hr. Postassistent Schou sig paa Fællesmødet i Horsens 1906 stik imod mine Anskuelser meget kritisk om Dansk Kvindesamfunds husholderiske Virksomhed, men jeg har al Anledning til at tro, at Fru cand. polyt. Schou ikke delte denne hans Opfattelse baade efter hendes Artikler i »Samfundets Krav« og hendes Artikel nu her i »København«, fremkaldt af Fru Hørup-Nielsens Udtalelse i Politikens Kronik: »Om 50 Aar vil det blive regnet for en Skam for en ung Pige at gifte sig, før hun kan forsørge sig selv.« Fru Ragna Schou indvender herimod, at enhver ung Pige, som tilfulde kan paatage sig Husmoderens Pligter, kan i fuldt Maal forsørge sig selv enten som Husmoder eller som Husmoderens Stedfortræder, hvis der er andre Opgaver, som egner sig bedre for dennes specielle Evner; thi Kvinder fødes jo ligesom Mænd med forskellige Evner. Disse Ord er ganske talte ud af mit Hjerte; Kvindesagens Opgave er ikke at fordrive Kvinderne fra Hjemmets Gerning ved at lære dem Foragt for den, men at faa denne Gerning lagt i Hænderne paa de dertil bedst egnede og samtidig give de Kvinder, hvis Evner gaar i Retning af andre Opgaver, Adgang til at faa dem rettelig anvendt. Den kommunale Valglov har allerede ved at tilkende den gifte Kvinde Stemmeret paa samme Betingelser som Mænd anerkendt det Princip, at Kvindens Arbejde i Hjemmet er hendes Del af Forsørgerbyrden, ligesom med Mandens udenfor Hjemmet, og herved er Kvindesagen bragt ind i det rette Spor, som før eller senere vil føre til fælles Raadighed baade over Fællesboet og over Fællesbørnene. Det er naturligvis fristende, siddende ved sit Skrivebord, at udkaste Fremtidsperspektiver paa 50 Aars Sigt, men det er nu engang ikke ved Skrivebordet, hverken at den socialistiske Stat eller Kvindernes Fremtidsstat konstrueres; man maa leve sig til dem begge, og

*) Frode Sadolin: Nervehelse.